

نقد

(نمایش) استعداد در عصر جدید

در فرهنگ فارسی معین
برای واژه «استعداد»
آمد: «آمادگی،
توانایی»، دخدا نیز
معانی نزدیک به معین
را برای این واژه آورده
و استعداد را این طور
تعیری کرده است.

حسام آینوس
روزنامه‌نگار

حالا «عصر جدید» در تلویزیون مامی خواهد
استعدادیابی کند و توانایی افراد در زمینه‌های
 مختلف را کشف کند. کشف توانایی‌هایی
که فرصت بروز و ظهور نیافرته، علی است که
این برنامه حول آن شکل گرفته و قرار است
افراد با توانایی‌های مختلف در آن زمینه کشف
شدن خود توسط داوران این برنامه تلویزیونی
را فراهم کنند و استعدادهای (شما بخوانید
توانایی‌هایی کشف نشده) خود را نشان
دهند. کافی است چند قسمت از این برنامه
مهم این روزهای تلویزیون را دیده باشید
تا این سؤال در ذهنتان ایجاد شود که مگر
قرار نبود استعدادها و توانایی‌های افراد در امور
 مختلف کشف شود پس چرا غالب کسانی که
در این برنامه شرکت کرده‌اند افرادی هستند
که در رشته و حوزه خود افراد متخصصی
هستند و همان‌ها هم به مرحله‌های بالارا
پیدا می‌کنند؟ چرا معمدو استعدادهای خام و
بالقوه‌ای که تاکنون دیده نشده بودند توسط
داوران با بهانه‌های واهی و غیرواهی حذف
می‌شوند؟
مسأله‌ای که طی این مدت در ذهنم می‌چرخید

این بودکه شاید تعریف استعداد برای داوران
و تیم تولید «عصر جدید» با توجه دردهن من
است تفاوت دارد. شاید آنها مظنو شران از افراد
با استعداد، کسانی هستند که یک توانایی را
در خود پرورش داده‌اند و تحت نظر مربی و با
تمرین و ممارست آن را کسب کرده‌اند و حالا
یک نمایش خوب از این توانایی ارائه می‌کنند.
در واقع کسانی در برنامه عصر جدید به عنوان
استعداد معروف و بزرگی‌ده می‌شوند که نمایش
خوب و موفقی از توانایی خود داشته باشند.
شاید واقعاً تعریف درست «استعداد» همین
باشد که این شب‌هادر تلویزیون نمایش داده
می‌شود و افراد توأم‌مندی که فرصت ظهور
نداشته‌اند، همچنان زینتی برای مجلس عصر
جدید هستند.

ماجرای «تلنت شوها» یا برنامه‌های استعدادیابی از کجا شروع شده؟

باتو ستاره می‌شوم!

افرادی که در یک رشته خاص قابلیت‌های عجیب و غریبی دارند. در این صفحه
قرار است به شما بگوییم مسابقات استعدادیابی شناخته شده دنیا کدام‌ها هستند
و در مدت حضور شان چه تغییراتی کرده‌اند؟ اینها فهرست مشهورترین تلنت‌شوهای
دنیا هستند. در بخش‌های بعدی به مسابقه‌های استعدادیابی ایرانی به صورت کامل
پرداخته شده است.

خیلی‌هایمان با این موضوع برخورد داشته‌ایم که برخی از خانواده‌های همان کودکی
پی‌کشف استعداد بچه‌شان را می‌گیرند که یا استعداد او اقیعه بچه‌کشی می‌شود
یا بپاپ‌شاری خواناده، طفلک قبول می‌کند با هر ضرب و زوری شده استعدادی را که
نمی‌خواهد شکوفا شود شکوفا کنند. از این رومسابقات استعدادیابی یا تلنت‌شوها
با دوهدف پایه‌عرضه حضور گذاشتند؛ اول سرگرم کردن مخاطب و دوم پیدا کردن

جنگ؛ بهانه‌ای برای کشف استعدادها

بعد از جنگ جهانی دوم صدا و سیمای اروپا که
بنیانش در سوئیس گذاشته شده بود برای کاهش
نتایج و تاثیرات این جنگ، دنبال ایده‌ای می‌گشت تا
بتواند دوباره کشورهای اروپایی را دور هم جمع کند.
از میان تمام ایده‌ای که پردازان یک کارگردان سوئیسی
ایده جالبی را راهی کرد. ایده این بود که یک برنامه
جهانی موسیقی را اهاندایی شود تا هم کشورها
دوباره به هم نزدیک شوند، هم مردم از حال و
هوای جنگ بیرون سوئیس بین هفت کشور برگزار
شده. منتخبان این مسابقه که از شنایل فاینان‌ها یا
مسابقات محلی بالا آمده بودند با هم رقابت کردند
در نهایت لایس آسیا از کشور سوئیس برنده اولین
دوره این مسابقات شد که سال پیش در ۹۴ سالی
درگذشت.

سیمون و سایمون کشف می‌کنند خیلی قشنگاً

بعد از برنامه پاپ استارز، سیمون فولر دست به
ساخت مسابقه استعدادیابی به نام «پاپ آیدل»
شد. این برنامه در سال ۲۰۰۱ شروع به کار کرد و قرار
داده شده است، روی آتن رفته است. تمام داوران
این مسابقه از چهره‌های مشهور و سرشناسان
موسیقی بوده و لیونل ریچی، لوک برایان و کیتی
پری از جمله داوران فصل کنونی آمریکن آیدل
هستند. در سال‌های اخیر علاوه بر رای داوران
مخاطبان توانسته‌اند از طریق تلفن و اینترنت و
پیام‌کوتاه به شرکت‌کننده منتخب شان رای بدeneند.
بین یک تا دو ساعت و حدود ۱۶ سال است که به
صورت متوالی در تلویزیون آمریکا حضور داشته و
سعی در کشف ستاره‌های جدید موسیقی داشته
است. طی این سال‌ها این برنامه با ۱۴ داور که به
صورت گروه‌های داوری چهار نفره در برنامه حضور
داشته‌اند، روی آتن رفته است. تمام داوران
این مسابقه از چهره‌های مشهور و سرشناسان
موسیقی بوده و لیونل ریچی، لوک برایان و کیتی
پری از جمله داوران فصل کنونی آمریکن آیدل
هستند. در سال‌های اخیر علاوه بر رای داوران
مخاطبان توانسته‌اند از طریق تلفن و اینترنت و
پیام‌کوتاه به شرکت‌کننده منتخب شان رای بدeneند.
بعد از تلاش شو را به تلنت شو «ایکس فاکتور» داد.
این مسابقه با تهیه‌کنندگی سایمون کاول همان
رویه پاپ آیدل را پیش برد و توانست ۴۳۵ قسمت
یعنی تا اواسط سال ۲۰۱۱ همچنان برای مخاطبان و
شرکت‌کنندگان جذب باقی بماند. این برنامه ۱۴ داور
داشت و شرکت‌کنندگان برای مستقیم داوران به
حذف یارفتن به مرحله بعد انتخاب می‌شدند.

۱۶ دوره متوالی

سایمون کاول قصد نداشت دست از سر
تلنت‌شوها بردارد و این طور شد که سال ۲۰۰۶ مسابقه
استعدادیابی دیگری به نام «آمریکن گات تلنت»
متولد شد. با این تفاوت که این برنامه تنها برای کشف
یک استعداد خاص مثل خوانندگی یا اجرای موسیقی
نبود و تمام کسانی که فکر می‌کردند در زمینه‌ای
استعداددارندمی‌توانستند در این برنامه ثبت نام کرده
و در آن شرکت کنند. از شعبده بازی و نقاشی بگیرید
تا استعدادهایی که گاهی آدم با خودش فکر می‌کند
مگر چنین استعدادی اصلاً وجود داشته باشد. یا اصلاً چرا
باید وجود داشته باشد؟ این برنامه به طور کلی با پنج
 مجری و ۱۱ داور یعنی برای هر برنامه یک مجری و چهار
داور روی آتن می‌رود. آمریکن گات تلنت مشهورترین
و پرپیشنه‌دارترین مسابقه استعدادیابی دنیا است و
از سال ۲۰۰۶ به صورت متوالی ۱۶ دوره است که در
تلویزیون آمریکا حضور داشته و جایزه زیادی دارد.
دوره هم یک میلیون دلار است.

۲ مسابقه با یک ایده

اما پاپ آیدل جرقه‌ای برای ساخت برنامه دیگری
هم شد. (آمریکن آیدل) به تهیه‌کنندگی سایمون
کاول سال ۱۹۹۹ در کشور نیوزیلند آغاز به کار کرد. به این
ترتیب که یک نیوزیلندی به دنبال تشکیل یک گروه
موسیقی پنچ نفره بود، این برنامه را اهاندایی
در سال‌های اجرایی این برنامه ۳۳ کشور از سراسر
دنیا در این مسابقه شرکت کردند. بعد از این
دلیل انتقادهای فراوانی که از این تلنت شو

شده، پاپ استارز از رونق افتاد و تنها
کشوری که به همان شدت قبل پیگیر
این مسابقات است، کشور آلمان است.
بدنیست بدانید این برنامه الهام بخش
اصلی تلنت شو «پاپ آیدل» شد.

